

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΘΥΜΙΑΜΑ

Ἄρθρ. 22

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΓΟΡΤΥΝΟΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΕΩΣ
Συντάκτικος: Ἐπίσκοπος Ἱερουσαλῆμ

Ἐπιστολή πρὸς τοὺς Ἑβραίους τοὺς ἀρνούμενους ὅτι σταύρωσαν τὸν Ἰησοῦ Χριστό μας

Ἀδελφοί χριστιανοί,
Χριστὸς Ἀνέστη!

1. Χθές, προχθές, μοῦ εἶπαν γιὰ ἓνα ραββῖνο Ἑβραῖο πού λέει καὶ πολυ-λέει ὅτι δέν εὐθύνονται οἱ Ἑβραῖοι γιὰ τὴν Σταύρωση τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ρίχνει τὴν ὅλη εὐθύνη γιὰ τὴν πράξη αὐτὴ στους Ρωμαίους. Γιὰ τὴν βεβαιότητα τοῦ πράγματος ζήτησα νὰ ἀκούσω καὶ ἐγὼ τὴν ὁμιλία του. Ἀπὸ τὴν ὁμιλία του προσωπικά μοῦ ἔκανε καλὴ ἐντύπωση ἢ προσπάθεια του νὰ ἀπαλλάξει τὸ ἑβραϊκὸ ἔθνος του ἀπὸ τὴν κατηγορία ὅτι βαρύνεται γιὰ τὴν σταύρωση τοῦ Χριστοῦ, γιατί μέ αὐτὸ δηλώνει ὅτι τὸ θεωρεῖ ὡς μεγάλο κακὸ αὐτὸ πού ἔγινε. Τὸ κακὸ δηλαδή νὰ καταδικασθεῖ σὲ θάνατο ὁ ἀθῶος Ἰησοῦς Χριστός. Καὶ δέν θέλει λοιπὸν νὰ βαρύνεται καὶ νὰ κακολογεῖται τὸ ἔθνος του μέ μία τέτοια βαρεῖα κατηγορία. Πραγματικά, ὁ ὁμιλητὴς μέ ὅσα λέγει καὶ μέ τὸν τρόπο πού τὰ λέγει φανερῶνει ὅτι ἀγαπάει πολὺ τὸ ἔθνος του, τὸ ἑβραϊκὸ ἔθνος, γι' αὐτὸ καὶ προσπαθεῖ, χωρὶς ὅμως νὰ τὸ ἐπιτυχάνει, νὰ ἀποδείξει ὅτι ὁ ἑβραϊκὸς λαὸς δέν ἔχει καθόλου σχέση μέ τὴν σταύρωση τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Δέν ἔχουν ὅμως ἔτσι τὰ πράγματα, γιατί, ὅπως τὸ λέγουν καθαρὰ τὰ Εὐαγγέλια, στὰ ὁποῖα καταφεύγει συχνά ὁ ὁμιλητὴς, ὁ ἑβραϊκὸς λαὸς ἦταν πού φώναζε καὶ ἀπαιτοῦσε ἀπὸ τὸν Ρωμαῖο ἡγεμόνα νὰ σταυρωθεῖ ὁ Ἰησοῦς καὶ νὰ ἐλευθερωθεῖ ὁ Βαραββᾶς. Ὁ Πιλάτος ἐπανειλημμένως ἔκανε τὴν προσπάθεια, μέ τὴν συγκινητικὴ μάλιστα ἀνάμειξη τῆς γυναίκας του, νὰ μὴν καταδικάσει τὸν Ἰησοῦ, γιατί διεπίστωσε τὴν ἀθωότητά του, ἀλλὰ οἱ Ἑβραῖοι ἐπίμονα καὶ ἔντονα ἀπαιτοῦσαν τὴν σταυρικὴ καταδίκη του. Καὶ μάλιστα ἀπειλήσαν τὸν Πιλάτο ὅτι ἂν δέν τὸν καταδικάσει, θά τὸν ἀναφέρουν

στὸν Καίσαρα, γιατί ὁ καταδικαζόμενος εἶπε τὸν ἑαυτὸ του γιὰ «βασιλέα». Καὶ «*πᾶς ὁ βασιλέα ἑαυτὸν ποιῶν – εἶπαν – ἀντιλέγει τῷ Καίσαρι*» (Ἰωάν. 19,12). Μάλιστα τόσο πεισματικοὶ ἦταν οἱ Ἑβραῖοι στὴν ἀπαίτησή τους πρὸς τὸν Πιλάτο γιὰ τὴν σταύρωση τοῦ Χριστοῦ, ὥστε, στὸν δισταγμὸ τοῦ Πιλάτου ὅτι ὁ δικαζόμενος εἶναι ἀθῶος καὶ θά συμβεῖ κακὸ, ἂν καταδικαστεῖ, οἱ Ἑβραῖοι πῆραν πάνω τους τὴν εὐθύνη καὶ εἶπαν: «*Τὸ αἷμα του σέ μᾶς καὶ στὰ παιδιά μας*» (Ματθ. 27,25). Φαίνεται λοιπὸν καθαρὰ καὶ πεντακάθαρα ἀπὸ τὰ κείμενα τῶν ἱερῶν Εὐαγγελίων, τὰ ὁποῖα, ὅπως φαίνεται, ἔχει πολὺ καλὰ ὑπ' ὄψιν ὁ ὁμιλητὴς, ὅτι οἱ Ἑβραῖοι, οἱ ὁμοεθνεῖς τοῦ ὁμιλητοῦ, ὑπῆρξαν οἱ σταυρωτὲς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

2. Ἐπαναλαμβάνω ὅτι προσωπικά μοῦ ἄρεσε ἢ ἀγωνία τοῦ ὁμιλητοῦ νὰ μὴ βαρύνεται τὸ ἔθνος του γιὰ τὴν καταδίκη τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, γιατί αὐτὸ τὸ θεωρεῖ μεγάλη προσβολὴ καὶ μεγάλο κακὸ γιὰ τοὺς ὁμοεθνεῖς του. Γι' αὐτὸ καὶ δέν σταματᾷ μέχρις ἐδῶ τὸ λόγο του, ἀλλὰ, ἐπειδὴ τὸν πιέζει ἢ ἀλήθεια τῶν κειμένων, κάνει μιά ὑποχώρηση καὶ λέγει: "Ἐστω ὅτι τὸν ἐσταύρωσαν οἱ Ἑβραῖοι τὸν Χριστὸ ἀπαιτώντας ἀπὸ τὸν Πιλάτο τὴν καταδίκη του. Ἀλλὰ αὐτοὶ οἱ Ἑβραῖοι – λέγει – ἦταν μιά μικρά, μιά ἐλαχίστη μερίδα τοῦ Ἑβραϊκοῦ λαοῦ καὶ δέν ἐκπροσωποῦσαν αὐτοὶ ὅλο τὸν Ἑβραϊκὸ λαό. Καὶ πάλι μέ τὸ νέο του ἐπιχείρημα προδίδει ὁ ὁμιλητὴς τὴν ἀγωνία του νὰ μὴ στιγματίζεται ὁ λαὸς του μέ τὸ κακὸ τῆς σταυρώσεως τοῦ ἀθῶου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Τὸ ἐπιχείρημά του ὅμως δέν εἶναι καθόλου ἐπισημνικό. Γιατί ὁ καιρὸς πού ἔγινε ἢ καταδίκη τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἦταν τὸ Πάσχα τῶν Ἑβραίων. Καὶ ὅπως γνωρίζει ὁ ἴδιος καὶ ξέρουμε ὅλοι ἀπὸ τὴν Παλαιὰ Διαθήκη,

κατά τις τρεις μεγάλες Έβραϊκές εορτές, της Σκηνοπηγίας, του Πάσχα και της Πεντηκοστής, συγκεντρώνονταν στα Ίεροσόλυμα όλοι οι άπανταχοῦ τῆς γῆς Έβραῖοι γιά νά εορτάσουν στόν ἐκεῖ μοναδικό Ναό τους τίς εορτές αὐτές. Μάλιστα, ὅταν δέν μπορούσαν νά παρευρίσκονται καί στίς τρεῖς εορτές, ὅπωςδήποτε τήν εορτή τοῦ Πάσχα τό θεωροῦσαν ἱερή ὑποχρέωση καί ἐπιτακτική τους ἀνάγκη νά εἶναι στά Ίεροσόλυμα. Ἄρα, κατά τήν καταδίκη τοῦ Χριστοῦ δέν ἦταν στά Ίεροσόλυμα οἱ λίγοι μόνο ἐκεῖ μόνιμοι Ἰουδαῖοι κάτοικοι, ἀλλά, γιά τήν εορτή τοῦ Πάσχα, εἶχε συντρέξει στήν πόλη πλῆθος Ἰουδαίων. Οἱ ἱστορικοί ὑπολογίζουν ὅτι τήν εορτή τοῦ Πάσχα συγκεντρώνονταν στά Ίεροσόλυμα ἕνα ἑκατομμύριο Έβραῖοι! Ἐπειτα, τό Έβραϊκό Συνέδριο («Σανχεντρίν»), τό ὁποῖο ἐπανειλημμένως μνημονεύει ὁ ραββῖνος ὁμιλητής, ἐθεωρεῖτο ἀπό ὅλους τούς Έβραῖους ἀθηντία καί γι' αὐτό οἱ ἀποφάσεις του ἐξέφραζαν τήν γνώμη ὅλου τοῦ ἰουδαϊκοῦ λαοῦ.

3. Καί ἕνα ἄλλο θέλουμε νά ποῦμε στόν ὁμιλητή καί νά τελειώσουμε τόν λόγο: Ἐάν τό σύνολο καί τό πλῆθος τῶν Έβραίων διαφωνοῦσε μέ τήν ἀπόφαση τῆς σταυρικής καταδίκης τοῦ Χριστοῦ ἀπό τούς Έβραῖους τῆς Ἱερουσαλήμ, θά ἔπρεπε στήν συνέχεια τῶν ἐτῶν νά ἔχουμε μία ἐπίσημη δήλωσή τους ὅτι διαφωνοῦν πρός τήν καταδίκη τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καί νά ἐκφράσουν τήν διαφωνία τους αὐτή μέ τό νά τόν πιστεύσουν ὡς τόν πραγματικό Μεσσία, ὡς τόν ἀληθινό Υἱό τοῦ Θεοῦ. Δέν ἔχουμε ὅμως τέτοια ὠραία δήλωση καί τέτοιο ὠραῖο φαινόμενο, πλὴν βεβαίως τῶν ἐξ Ἰουδαίων χρι-

στιανῶν, γιά τούς ὁποίους διαβάζουμε στά ἱερά κείμενα τῆς Καινῆς Διαθήκης. Μάλιστα ἐκφράζουμε καί τήν λύπη μας γιά τόν ἴδιο Έβραῖο ραββῖνο ὁμιλητή, γιὰ τόν Ἰησοῦ μας δέν τόν δέχεται ὡς πραγματικό Μεσσία, ἀλλά ὡς ἕνα κοινό ἄνθρωπο πού ἦρθε κι αὐτός νά κάνει μία ὁμαδούλα. Καί ἐδῶ τοῦ σημειώνουμε τήν ἀντίφασή του: Ἄν ὁ γιά μᾶς Κύριος Ἰησοῦς Χριστός εἶναι γι' αὐτόν ἕνας ψευδομεσσίας πρός τί ἡ τόση του ἀγωνία στήν ὁμιλία του, νά ἀποσύρει ἀπό τούς Έβραῖους τήν κατηγορία γιά τήν σταυρική του καταδίκη; Καί μία ἄλλη ἀντίφαση θέλουμε νά σημειώσουμε στόν ὁμιλητή, στήν ὁποία θέλουμε καί νά μᾶς ἀπαντήσει. Στήν ὁμιλία του ἀναφέρεται συχνά στήν Παλαιά Διαθήκη. Τό ἱερό αὐτό βιβλίό ἐμεῖς τό λέμε «Παλαιά Διαθήκη», γιὰτί δεχόμεστε τόν Ἰησοῦ Χριστό ὡς τόν πραγματικό Μεσσία καί ὅτι τά λόγια Του καί τά λόγια τῶν μαθητῶν Του συνιστοῦν τήν «Καινή Διαθήκη». Τήν Παλαιά δηλαδή Διαθήκη τήν ὀνομάζουμε ἔτσι, γιὰτί τήν ἀντιπαρεθέτουμε πρός τήν ὑπάρχουσα Καινή Διαθήκη. Γιά τόν ραββῖνο ὁμιλητή, πού δέν δέχεται τόν Ἰησοῦ μας γιά πραγματικό Μεσσία, ποιά εἶναι γι' αὐτόν ἡ Καινή Διαθήκη, ὥστε νά ὁμιλεῖ γιά «Παλαιά»;

Τέλος πάντων, ἀδελφοί μου χριστιανοί, ὅπως μοῦ φαίνεται καί ὅπως μοῦ εἶπαν καί ἄλλοι, ὅπως ἔχουμε πρόβλημα μέ τούς Παπικούς καί τούς Οἰκουμενιστές, γρήγορα θά ἔχουμε πρόβλημα καί μέ τούς Ἰουδαίους καί τούς Ἰουδαϊστές. Πολλά φίδια ζώνουν τήν πίστη μας! Ἀλλά δέν θά ἐκλείψουν οἱ μαχητές, οἱ στρατιῶτες τῆς Ὁρθοδοξίας. Ὁχι, νά μήν ἐκλείψουν, Χριστέ καί Παναγία μας!

Μέ πολλές εὐχές,

+ Ὁ Γ. κ' Μ. Ἱερεμίας

† Ὁ Μητροπολίτης Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως Ἱερεμίας